

Chương 287: Adriana Ở Tu Viện Công Quốc Saint-Owan

(Số từ: 2717)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

00:07 AM 10/04/2023

Ở ngoại ô Saint-Owan, một thành phố trực thuộc tỉnh của Công quốc Saint-Owan.

Adriana đang điều chỉnh lại cuộc sống trong tu viện. Đó là một sự tồn tại bình lặng và yên bình, giống như bánh xe ngựa đang quay. Như thể những ngày ồn ào ở Temple chưa từng xảy ra, cuộc sống hàng ngày của Adriana thật yên ả.

"Sister, viện trưởng đang gọi chị." (*Tluc: Eng trong các tu viện hay giáo hội thường gọi các sơ bằng "Sister"*)

"À, vâng. Hiểu rồi."

Adriana rời phòng cầu nguyện theo tiếng gọi của một nữ tu khác và chậm rãi đi qua hành lang im lặng.

Không có vội vàng ở đây.

Mọi thứ vẫn tĩnh lặng và trang nghiêm.

Mặc dù nó có thể không được coi là một nơi dễ chịu, nhưng Adriana đã thích nghi với môi trường này và cảm thấy hài lòng.

Có những khuôn mặt thỉnh thoảng lại xuất hiện trong tâm trí, nhưng cô ấy đã bỏ nó lại phía sau.

Bây giờ, đã đến lúc phải quên.

*Cốc cốc

"Adriana đây. Tôi được biết là cô gọi cho tôi..."

-Mời vào.

Viện Trưởng Melia đã chăm sóc Adriana từ khi cô còn rất nhỏ, thực tế là mẹ nuôi của cô.

Tất nhiên, khi Adriana còn rất trẻ, đã có người khác đảm nhiệm vị trí viện trưởng, nhưng Melia đã tiếp quản sau khi viện trưởng trước đó qua đời.

Melia hối hận vì Adriana đã trở về từ Temple. Cô ấy đã gửi Adriana đến Temple để cô ấy có thể chia sẻ tài năng của mình với nhiều người hơn.

Tuy nhiên, cuối cùng Adriana đã chọn quay lại và mặc dù viện trưởng rất buồn nhưng bà không trách móc cô ấy.

Viện Trưởng Melia của Tu viện Artuan đang ngồi trong một thư viện khiêm tốn chật đầy sách, nhìn cô với một nụ cười dịu dàng.

"Xin mời ngồi."

"Vâng."

Adriana ngồi trên một chiếc ghế gỗ, và Melia ngồi đối diện với cô ấy.

Căn phòng đơn giản và không trang trí.

Những món đồ có giá trị duy nhất ở đây là những cuốn sách. Mặc dù Tu viện Artuan không khó để bọn trộm vào, nhưng đây cũng là nơi mà chúng có thể sẽ đặt đồ đạc của mình xuống và ra về tay không.

Chủ nhà của ngôi nhà khiêm tốn này của các tín hữu.

Viện Trưởng Melia nhìn Adriana với một nụ cười dịu dàng.

"Cuộc sống trong tu viện thế nào, Adriana?"

"Thật tốt, thưa Viện Trưởng."

"Điều chỉnh nhịp sống có khó không?"

"Không, mọi người đều đối xử tốt với con, giống như trước đây..."

Kể từ khi cô ấy trở về từ Temple, mọi người ở tu viện đều chu đáo và quan tâm, vì vậy không có vấn đề gì khi hòa đồng với những người khác. Nữ tu viện trưởng, giống như bây giờ, thường xuyên liên lạc cho Adriana để giúp cô ấy điều chỉnh lại các cuộc trò chuyện.

"Con hối hận khi rời Temple sao? Nếu con đổi ý, ta vẫn có thể thay con nói chuyện với bọn họ."

"Con không sao, Viện Trưởng."

Melia thỉnh thoảng hỏi về việc Adriana có sẵn sàng quay lại Temple hay không. Tất nhiên, câu trả lời của Adriana luôn giống nhau.

Cô không còn muốn trải nghiệm sự hỗn loạn nữa. Adriana tin rằng dành phần còn lại của cuộc đời mình ở nơi yên tĩnh và thanh bình này là điều tốt nhất cho cô ấy.

"VẬY Ờ... Con vẫn rất kiên quyết về việc này sao."

"Vâng."

Adriana không muốn quay lại Temple.

Sẽ là nói dối nếu nói rằng cô ấy không có gì cả, nhưng hiện tại, cô ấy hài lòng với tình hình hiện tại của mình. Melia đứng dậy, dựa vào bàn.

"Hay là chúng ta đi dạo cùng nhau nhé? Đã lâu không gặp."

"Vâng, thưa Viện Trưởng."

Trò chuyện với viện trưởng về nhiều chủ đề khác nhau cũng rất thú vị đối với Adriana, vì vậy cô ấy đã đi theo cô ấy mà không do dự.

Melia không đi vào bên trong tu viện mà đi ra ngoài.

Vùng ngoại ô của Saintion, một thành phố trung tâm của tỉnh ở Saint-Owan.

Ngoài Tu viện Artuan, không có nơi nào để mọi người tụ tập, vì vậy khu vực xung quanh tu viện khá vắng vẻ.

Trên cánh đồng mùa đông, cỏ khô rung rinh trong gió.

"Trời lạnh."

"Ah, cảm ơn Viện Trưởng."

Khi Melia đặt tay lên vai Adriana, một ánh sáng trắng mờ bao quanh cơ thể Adriana, truyền hơi ấm.

Không được bọc trong áo khoác mà là hơi ấm có được từ [sức mạnh thần thánh] của họ, cả hai cùng nhau đi bộ qua cánh đồng băng giá.

"Adriana."

"Vâng, thưa Viện Trưởng."

"Đã gần một năm kể từ khi Ma Vương bị đánh bại."

"...Vâng đó là sự thật."

Câu chuyện bây giờ diễn ra sau khi một câu chuyện vĩ đại đã kết thúc, sau một sự kiện mà nhân loại không dám hy vọng.

Ma giới dữ đe dọa nhân loại trong một thời gian dài đã sụp đổ và Ma vương đã bị anh hùng đánh bại.

Nhân loại đã đạt được chiến thắng mà họ mong muốn từ lâu. Adriana không biết tại sao viện trưởng lại đột nhiên đưa ra chủ đề này, nhưng vì Melia luôn bắt đầu bằng những câu chuyện như vậy trước khi chia sẻ những lời khuyên hữu ích nên Adriana đã im lặng đi bên cạnh cô.

"Với sự sụp đổ của Ma Vương và sự biến mất của tất cả những con quỷ phục vụ các quỷ thần, cả

con người và những người theo tôn giáo của chúng ta đã đạt được mục tiêu của mình, phải không?"

"Đúng vậy."

Những con quỷ phục vụ các vị thần quỷ.

Nếu ma quỷ là kẻ thù của nhân loại, thì kẻ thù của những người tin vào Ngũ Đại Thần Giáo là thế lực của quỷ thần.

Vì những con quỷ đi theo quỷ thần đã chết, nên những con người cũng đi theo quỷ thần sẽ bị tiêu diệt. Do đó, Adriana không phản đối tuyên bố rằng đây cũng là một chiến thắng cho đức tin của Năm vị thần vĩ đại.

"Tuy nhiên, ta nghĩ rằng chiến thắng này cũng là một cuộc khủng hoảng."

"Một cuộc khủng hoảng...?"

Adriana nghiêng đầu.

Melia nhìn chăm chăm vào cánh đồng mùa đông với đôi mắt sâu thẳm.

"Đế quốc đã bắt đầu lo sợ sức mạnh đức tin của Ngũ Đại Thần Giáo."

"Ah..."

"Để thực hiện ý muốn của các vị thần và vì nghĩa vụ thiêng liêng của chúng ta, họ nhìn thấy tiềm năng nổi loạn trong các Thánh Hiệp sĩ đã tập hợp lại. Họ thật vô tín."

Adriana chưa bao giờ nghe Melia nói như thế này trước đây.

"Đế quốc cần sức mạnh đức tin của Ngũ Đại Thần Giáo để giành chiến thắng trong cuộc chiến chống lại Ma giới, nhưng bây giờ cuộc săn đã kết thúc, họ muốn đàn áp chúng ta như những con chó săn."

"Ưc chế... thật sao?"

"Phải. Đế chế đang dần xâm lấn vào những khu vực mà họ không nên bước vào. Họ đã xâm phạm rồi."

Melia quay đầu lại và nhìn Adriana. Ánh mắt trong mắt bà không phải là ánh mắt dịu dàng và trìu mến của người mẹ mà Adriana nhớ mãi.

Dường như sự tức giận và hận thù đang thở bên trong.

"Bằng cách thay thế thủ lĩnh của Thánh Hiệp sĩ theo ý thích của họ, Đế quốc đã bội lợ tham vọng của mình. Adriana."

"...!"

Trước những lời đó, Adriana cảm thấy như bị ghen. Đôi môi run run, cô thận trọng nói.

"Nhưng... cựu thủ lĩnh của Thánh Hiệp sĩ... vì tội ác mà ông ta đã phạm phải..."

"Adriana, đó chỉ là tuyên bố của Đế quốc thôi."

Tin đồn bị bóp méo, và sự thật bị bóp méo.

"Cựu thủ lĩnh của các Thánh Hiệp sĩ chiến đã đạt được chiến công vĩ đại trong việc chinh phục Ma giới. Đế quốc, lo sợ rằng các Thánh Hiệp sĩ chiến sẽ gây ra một cuộc nổi loạn, coi ông ta như một mục tiêu mà họ phải theo dõi."

Khi nghe điều này, Adriana chỉ có thể mở to mắt. Thủ lĩnh của Thánh Hiệp sĩ đã bị bắt khi cố gắng tra tấn con gái nuôi của mình, và vì những cáo buộc hình sự, ông ta đã bị sa thải.

Đế chế đã thay thế thủ lĩnh của các Thánh Hiệp sĩ bằng những tin đồn bịa đặt và thao túng bằng chứng nhằm kiểm soát các Thánh Hiệp sĩ hùng mạnh và thủ lĩnh của họ.

Cái sau là sự pha trộn giữa sự thật và dối trá, nhưng Đế quốc thực sự có ý định như vậy.

Mọi người có xu hướng tin vào những tin đồn hấp dẫn hơn là những tin đồn đáng tin cậy.

Sau đó là một tin đồn hấp dẫn đối với các tín đồ, cho thấy rằng Đế quốc đã bắt đầu đàn áp Ngũ Đại Thần Giáo.

Tuy nhiên, Adriana đã biết sự thật.

Đó là sự thật mà cô và Reinhardt đã khám phá ra. Trên thực tế, đó là một sinh viên năm nhất khác đã đến rất gần với sự thật.

Nữ tu viện trưởng không biết rằng mình có liên quan trực tiếp đến vấn đề này và tin rằng việc thay thế các Thánh Hiệp sĩ là một âm mưu của Đế chế. "Bên cạnh đó, không cần phải giải thích bất cứ điều gì khác khi người kế vị của các Thánh Hiệp sĩ là một nhân vật ủng hộ Đế chế."

Nơi này cách Thủ đô Đế quốc quá xa.

Việc sa thải và thay thế Chỉ huy Thánh Hiệp sĩ được nhiều nhân vật tôn giáo coi là đàn áp tôn giáo.

Riverrier Lanze là một anh hùng trong Chiến Tranh Nhân Ma. Những gì ông ta đã làm khiến vị trí Chỉ huy Thánh Hiệp sĩ chiến của mình không thể tránh khỏi bị bãi nhiệm, nhưng cuối cùng nó chỉ có thể gây ra sự phẫn nộ từ phần lớn các nhân vật tôn giáo.

Trên thực tế, việc sa thải Chỉ huy Thánh Hiệp sĩ không phải là một quyết định của Đế quốc, và cũng không thể.

Các nhân vật tôn giáo tin rằng quyết định được đưa ra tại hội nghị Ngũ Đại Thần Giáo là do áp lực của Đế Quốc.

"Adriana, các nhân vật tôn giáo không tham gia vào các vấn đề chính trị là một đức tính tốt. Tuy nhiên, khi chính trị bắt đầu đàn áp tôn giáo, nó sẽ trở thành một vấn đề cần được chú ý."

Do đó, Melia, viện trưởng của Tu viện Artuan, người chưa bao giờ nói về chính trị trong đời, giờ đang thảo luận về chính trị vì bà tin rằng Đế quốc đang đàn áp tôn giáo.

Melia chăm chú nhìn Adriana với đôi mắt sâu thẳm.

"Các Thánh Hiệp sĩ hiện tồn tại như một tổ chức thống nhất để vận chuyển các tín đồ của Ngũ Đại Thần giáo kể từ khi Ma giới biến mất. Những người không trung thành hiểu lầm và đánh giá sai ý định của họ, và họ có thể cố gắng tiêu diệt các Thánh Hiệp sĩ, tin rằng họ đe dọa Đế quốc ."

Các Thánh Hiệp sĩ, nơi tập hợp sức mạnh của Ngũ Đại Thần Giáo, là một tổ chức chưa từng có.

Mặc dù các Thánh Hiệp sĩ được tạo ra để chinh phục Ma giới, nhưng họ không phải là một nhóm có thể bị giải tán chỉ vì Ma giới biến mất.

Các Thánh Hiệp sĩ cũng đóng vai trò là nền tảng giao tiếp giữa các thành viên khác nhau của Ngũ Đại Thần Giáo.

Nếu Đế quốc tự ý giải tán các Thánh Hiệp sĩ, nó sẽ dẫn đến hậu quả nghiêm trọng.

Tuy nhiên, bất chấp sự im lặng của Đế chế, những nhân vật tôn giáo như Melia đã tin rằng cuộc đàn áp tôn giáo đã bắt đầu.

Cuộc xung đột giữa ma quỷ và con người bắt đầu theo cách tương tự.

Không bên nào có ý định tấn công, nhưng họ đã chuẩn bị những đội quân hùng mạnh, tưởng tượng rằng bên kia sẽ tấn công.

Đó là cách mà Chiến Tranh Nhân Ma bắt đầu.

Mọi người làm gì khi họ bắt đầu tin vào bạo lực không tồn tại?

"Chúng ta không thể đứng yên như thế này, Adriana."

"V-vậy, viện trưởng..."

"Chúng ta phải thống nhất sức mạnh của Ngũ Đại Thần Giáo và đối đầu với Đế Quốc."

Đương nhiên, họ chuẩn bị cho chiến tranh.

Tuy nhiên, Adriana cảm thấy vừa sợ hãi vừa nghi ngờ trước lời nói của Melia.

Tu viện Artuan không phải là một lực lượng được tính đến. Adriana không biết làm thế nào họ có thể hợp lực với nhau, chuyện gì đang xảy ra hoặc tại sao cô ấy lại được kể câu chuyện này.

"Adriana, 'Tổ Chức Vô Danh' cần con."

—Tổ Chức Vô Danh.

Đây là lần đầu tiên Adriana nghe đến cái tên này.

Melia lặng lẽ nắm tay Adriana và dẫn cô đi đâu đó.

"Adriana, tiền con một mình thật đáng sợ, nhưng người con sắp gặp bây giờ đã hứa sẽ bảo vệ con

hết mức có thể, nên con không cần lo lắng. Họ nói sẽ không có nguy hiểm."

"C-con đang gặp ai vậy?"

Trong gió đông.

Khi Adriana băng qua ngọn đồi, cô ấy có thể nhìn thấy một chiếc xe ngựa đậu bên vệ đường và một vài người đứng cạnh đó.

Mặc dù họ đều là những người xa lạ, nhưng có một khuôn mặt mà Adriana nhận ra.

Cuối cùng.

Adriana dường như hiểu tại sao viện trưởng của Tu viện Thánh ở ngoại ô Thủ đô Đế quốc lại nói điều này với cô. Melia nhẹ nhàng nắm tay Adriana. "Điều duy nhất còn lại đối với họ là khôi phục danh dự sau khi bị bắt một cách bất công trong các âm mưu của Đế chế."

Adriana dường như hiểu tại sao Melia lại yên tâm gửi cô ấy đến với ai đó.

Nếu cô ấy không biết chi tiết cụ thể, không có lý do gì để sợ giao phó bản thân mình cho người đó.

"Cô có phải là Adriana không?"

"....."

Adriana không khỏi tái mặt khi nhìn người đàn ông trung niên có khuôn mặt lạnh lùng.

Cụu chỉ huy của Thánh Hiệp Sĩ, Riverrier Lanze.

Ông chăm chú nhìn Adriana.

Nó rõ ràng từ đôi mắt của ông ấy.

Riverrier Lanze biết rằng Adriana có liên quan đến việc ông ta bị sa thải.

Ông đã phát hiện ra.

Nhưng Viện trưởng Melia không biết điều đó.

"Cô ấy là một đứa trẻ ngoan và biết nghe lời, nhưng có ý chí mạnh mẽ. Chỉ huy, tôi giao Adriana cho ông."

"Đừng lo. Tôi biết cô ấy là một tài sản quý giá."

Đó là lý do tại sao Melia trao Adriana cho Riverrier Lanze một cách dễ dàng như vậy. Melia tin rằng Riverrier Lanze vô tội nên đã giao Adriana cho ông ta.

Melia, người giống như một người mẹ, đã trở thành thành viên của một tổ chức bí mật vô danh. Riverrier Lanze đặt tay lên vai Adriana lạnh cóng.

"Cô không cần phải quá lo lắng, Adriana."

Adriana không thể nói và run rẩy. Cái nhìn lạnh lùng của Riverrier Lanze dán chặt vào Adriana.

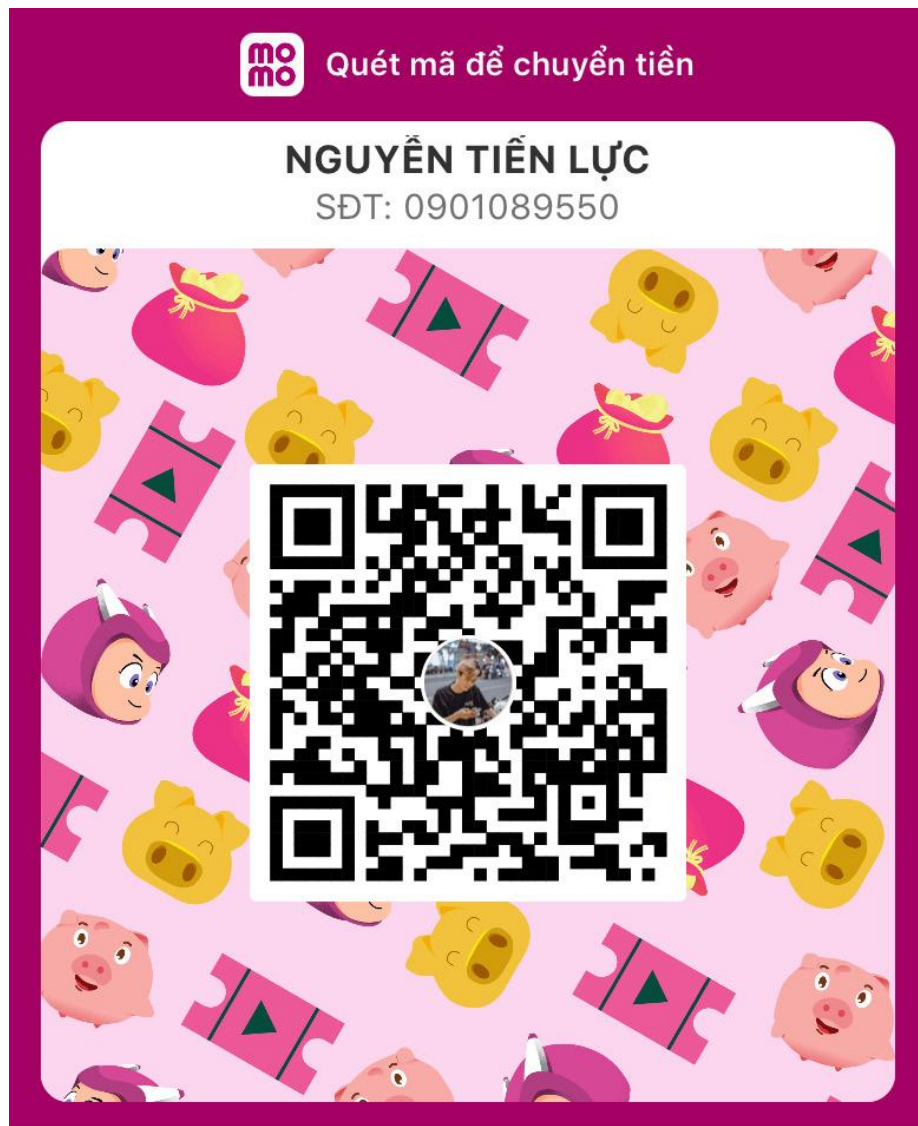
"Bất cứ ai cũng sẽ nghĩ rằng cô đã làm điều gì đó sai lầm khủng khiếp."

Tại sao ông lại đưa cô đi cùng?

Riverrier Lanze đã lên kế hoạch gì?

Adriana không biết gì cả.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading